

[Hagen Hagensen]

Der har været ført en urimelig siksakkurs på investeringsfradragsområdet. Da investeringsfradraget for nogle år siden kom til verden, var det på 20 pct. af anskaffelsessummen, og det omfattede alle erhverv. Derefter blev det på 10 pct., og så brød regeringen i december i fjor ganske urimeligt ind og fik med et snuptag ophævet ordningen for 1980 midt i den periode, der var lovgivet for.

Nu foreslås ordningen i amputeret form genindført med et 5 pct.s investeringsfradrag for de kommende 3 år. Kan der nu fæstes lid til regeringen? Har regeringen til hensigt denne gang at lade ordningen have varighed i 3 års perioden, eller har man et standpunkt, indtil man tager et nyt? Erhvervslivet er ilde faren, hvis det ikke kan planlægges for hele perioden.

Det konservative folkeparti ønsker investeringsfradraget gjort længerevarende, gjort større i procenter og udstrakt til mere end fremstillingsvirksomheder samt detail- og engroshandel, ja, egentlig bør det gøres generelt for alle erhvervsvirksomheder. Det konservative folkeparti har i øvrigt peget på andre muligheder for at hjælpe erhvervslivet. Vi har således peget på, at man kunne give dobbelt momsfradrag ved investeringer.

I bemærkningerne siger ministeren, at det vil give provenutab, og han skønner derover. Jeg tror ikke på, at det vil give noget tab, for hver gang der gives erhvervslivet bedre vilkår, skabes der også mulighed for produktion og beskæftigelse, og det giver øget skatteprovenu fra øgede indkomster både hos erhvervsvirksomhederne og de deri beskæftigede.

Som jeg har nævnt det, finder vi ikke forslaget tilstrækkeligt, og vi vil under udvalgsarbejdet søge at udbygge forslaget og gøre det bedre, således at det omfatter alle eller i hvert fald flere, og således at det bliver til gavn for erhvervslivet.

Glistrup (FP):

Panikagtige hu-vej-investeringer er samfundsøkonomisk meget hyppigt særdeles dårlige, men den måde, som regeringen har valgt at lovgive på på dette område, har jo i allerhøjeste grad tilskyndet til den slags tåbelige måder at tilrettelægge investeringsrytmen på. Først indfører man et investeringsfradrag, så fastslår man ved en lov i december

1978, at det også skal gælde for 1979 og 1980. Folk, der planlægger fornuftigt, planlægger, når de har fået loven fra december 1978, frem sådan, at investeringsrytmen i vidt omfang falder i 1980, sådan at man kan få det hele planlagt godt. Så kommer der lige op til jul, i december 1979, en meddelelse om, at det fradrag, som lovgivningsmagten har tilsikret folk ved loven af 1978 om fradrag for investeringer i 1980, bliver stjålet fra dem.

Nu kommer der så et forslag om, at de kan få disse ekstra fradrag for 1981, 1982 og 1983, og brændt barn skyr ilden, så nu gælder det bare om, hvis dette bliver vedtaget, at se at få investeret i januar 1981, for når vi kommer hen til statsministerens bebudede straffeforanstaltninger mod det danske folk i maj 1981, kan vi jo, med den praksis, der er at regne med, gå ud fra, at det bliver hugget fra folk igen, så de ikke kan investere i oktober 1981 og foråret 1982. Det er simpelt hen en skandale.

Så er der det rent principielle, om vi skal have et investeringsfradrag. Et investeringsfradrag vil sige, at man kan trække mere fra end det, man har haft af udgifter, at man kan få fradrag for nogle udgifter, som man aldrig har haft, og det er en bestemt del af befolkningen, der kan opnå dette, nemlig de selvstændige erhvervsdrivende, som må vælge imellem i masser af tilfælde: skal vi drive en virksomhed med noget mere arbejdskraft og lidt mindre maskiner eller lidt mere maskiner og lidt mindre arbejdskraft? Og når man for så vidt angår omkostningen til maskinerne får fradrag for mere, end det koster, og ved omkostningen for arbejdskraft får fradrag for det, som det koster, er det selvfølgelig et forslag, der tilskynder til, at man beskæftiger så få mennesker som muligt. I en situation, hvor den socialdemokratiske politik har ført til en stadig stigende kurve for arbejdsløshedstallet, synes jeg det er et mærkeligt tidspunkt at sige: nu skal vi yderligere se at få gjort nogle flere mennesker arbejdsløse, for det er jo det, dette forslag går ud på ved at sige, at folk skal vælge maskiner i stedet for menneskelig arbejdskraft, og det er i alt fald ikke nogen særlig god idé. Dertil kommer, at nok har vi brug for skattelettelser i dette land, men vi må på den anden side med 51 mia kr. i deficit på finanslovsforslaget se at finde frem til, at de skattelettelser, der